

за подготвяне на първите специалистки учителки въ България. Прѣвела е отъ нѣмски двѣ книги по организацията на общественитѣ грижи. Сестра ѝ *Мария Милкова* е получила професионалното си образование въ Парижъ *École professionnelle Jaquard*. Учителствувала въ стопанското училище „Мария Луиза“ въ София, а въ 1902 г. открила частно професионално училище въ сѣщия градъ, което сѣществува и до днесъ. Наредила и прѣвела ржководство по кроежъ и шевъ.

Отъ завършилитѣ Софийската дѣвическа гимназия сливенки, броятъ на които до 1904 г. достига тридесетъ, е и *София Козарова*, учителка въ класното дѣвическо уще въ Сливенъ, а днесъ г-жа полковникъ Т. Бояджиева.

Внѣтъ отъ Руска Кънюва. възпитаница на Марийския институтъ въ Одеса, сж сестритѣ сливенки *Екатерина* и *Сжб-ка Козарови*, които отпослѣ ставатъ учителки въ България, но за съвсѣмъ кжсо врѣме, съотвѣтно въ Ст.-Загора и Пловдивъ, а днесъ сж: г-жа професоръ Ем. Иванова и г-жа професоръ Д-ръ Б. Цонева.

Ще споменемъ така сжщо и племенницата на Х. Мина Пашовъ — *Роза Д. Минкова* (родена Д. Милкова), една отъ първитѣ сливенки, които сж отишли въ чужбина за наука и образование. Прѣзъ 1879 год. е учила въ Одеса, а отъ 1880 — 1884 год. — въ Цариградското френско училище *Notre Dame de Sion (Saint-Esprit)*, дѣто е свършила курса прѣзъ 1884 год.

* * *

Въ свръзка съ духовното развитие на Сливенъ прѣзъ разглежданата епоха, длѣжни сме да кажемъ нѣколко думи за единъ общественъ дѣецъ, полувѣковната дѣйностъ на когото е тѣсно свързана съ по-важнитѣ общественни начинания въ града прѣзъ периода на възраждането (1840—1889). Касае се за общественикътъ Панайотъ Минковъ, дългогодишенъ членъ на сливенската черковна община, дѣйствителенъ членъ на сливенскитѣ меджлиси и виденъ сждебенъ дѣецъ отъ най-ранната епоха.¹⁾

Панайотъ Минковъ (1821—1889) е посветилъ цѣлия си животъ на общественна дѣйностъ и най-много е съдѣйствувалъ на врѣмето си за организирането на българската черковна община въ Сливенъ и за развитието и разширението на нейната автономия. Негови сътрудници въ това отношение сж били: Руско В. Мирковичъ, Димитъръ Х. Костовъ, Михалаки Х. Панайотовъ Гюлмезовъ, Антонъ попъ Янковъ Икономовъ, Димитъръ Юрдановъ, Константинъ Михайловъ Панчовъ, Панайотъ Миновъ, Хаджи Данчо Дянковъ, Стефанъ Сара Ивановъ, Параскева Бяновъ, Кутьо Ганчевъ, Недѣлчо Сотировъ Кебеджиевъ, Господинъ Данчовъ, Коста Х. Русковъ, Василаки Г. Поповичъ, Хаджи Стефанъ Хаджи Стояновъ,

¹⁾ Вижъ споменитѣ за него на Васнлъ Константиновъ въ *Свѣтлина*, год. XXI (1913), книжка III.